

जनधारा

JANDHARA NATIONAL DAILY

राष्ट्रिय दैनिक

वर्ष : ८ अंक : २२८, २०७८ चैत २५ गते शुक्रवार (8 Apr. 2022) पृष्ठ ४ मूल्य रु. ५।-

तत्कालै जनकपुरको फोहोर उठाउन उच्च अदालतको आदेश

जनधारा समाचारदाता

जनकपुरधाम, चैत २४ गते । उच्च अदालत जनकपुरले जनकपुरधाम उपमहानगर पालिकाको फोहोर तत्काल उठाउन आदेश दिएको छ ।

उपमहानगर पालिकामा लामो समयदेखि फोहोर नउठाइदा जनस्वास्थ्यमा गम्भीर असर पर्न थालेको भन्दै परेको रिटमा उच्च अदालतले फोहोर मैला संकलन, व्यवस्थापन र सुरक्षित विसर्जन तत्काल गर्न आदेश दिएको हो ।

कामु मुख्य न्यायाधीश विनोद

शर्माको इजलासले गरेको आदेशमा भनिएको छ, 'प्रस्तुत निवेदनपत्रको अन्तिम किनारा नलागदासम्म तत्काल विपक्षीहरूले जो जे सहकार्य, समन्वय गर्नुपर्ने हो गरी जनकपुरधाम उपमहानगर पालिकाको फोहोरमैला संकलन, व्यवस्थापन, सुरक्षित विसर्जनसमेतको कार्य तत्काल सुरु गर्नु गराउनु भनी विपक्षीहरूका नाउँमा 'अन्तरिम आदेशसमेत जारी गरिएको

छ ।'

उपमहानगरको भोला, कागजको कार्टुन आदि जम्मा भएर ढल नै बन्द भएको पनि उल्लेख गरेका थिए ।

उनले मधेश प्रदेशको

मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको

कार्यालय, उद्योग, पर्यटन तथा

वन मन्त्रालय, जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकालाई विपक्षी

बनाइ रिट दिएका थिए ।

उक्त रिटमा उच्च अदालतले विपक्षीसँग लिखित

जवाफ पनि मार्गे को

छ । उनले सडकको दुवैतरफको नालामा पानी खाने

चार दिवसीय चैती छठ पर्वको आज समापन

जनधारा समाचारदाता

जनकपुरधाम, चैत २४ गते । जनकपुरधाम सहित सम्पूर्ण मिथिलाङ्गलवासीको महान् पर्व चैती छठ अन्तर्गत बुधवार धार्मिक विधिपूर्वक खरना विधि गरिएको छ ।

चार दिनसम्म विभिन्न विधिहरू गर्दै मनाइने चैती छठ पर्व अन्तर्गत तराईको महोत्तरी, धनुषा, सिरहा, सप्तरी, सुनसरी, मोरड, सर्लाही, रौतहट, वारा, पर्सालगायत भिथिलाङ्गलभरि

(बाँकी तेस्रो पृष्ठमा)

टाइफाइड रोग विरुद्धको खोप अभियान सञ्चालनी सुचना

धनुषा जिल्लामा यही मिति २०७८ साल चैत २५ गतेदेखि सबै वडा र स्थानीय तहमा टाइफाइड रोग विरुद्धको खोप अभियान सञ्चालन हुँदैछ । यस अभियानमा १५ महिनादेखि १५ वर्ष उमेरसम्मका सबै बालबालिकालाई टाइफाइड रोग विरुद्धको खोप लगाइदैछ । यस अभियानमा आ-आफ्नो बालबालिकालाई नजिकको खोप केन्द्रमा लगेर नछुटाई टाइफाइड रोग विरुद्धको खोप लगाउन हुन अनुरोध छ ।

यो अभियानमा तोकिएको मितिमा आफ्नो स्थानीय तह वा वडा अन्तर्गतको विद्यालय तथा स्वास्थ्य संस्थामा सञ्चालन हुने खोप केन्द्रमा लगी बालबालिकालाई खोप लगाउने ।

स्वास्थ्य निदेशनालय

मधेश प्रदेश, सप्तरी, धनुषा

जनधारा दैनिकमा
विज्ञापनको लागि
सम्पर्क नम्बर :
मो. नं. ९८५११५४४०८

जनकपुर जसपाको पहिलो प्राथमिकतामा

जनधारा समाचारदाता

जनकपुरधाम, चैत २४ गते । जनता समाजवादी पार्टी नेपालले

दुईवटा महानगरपालिका र चारवटा उपमहानगरपालिकाको

नेतृत्वमा दाबी गर्ने भएको छ ।

स्थानीय तहको आसन्न निर्वाचनका लागि सत्तारुढ गठबन्धनबीच चुनावी

ताउँमा कसको कस्तो संगठन छ, साविकमा कस्तो मत आएको

थिए, उम्मेदवारको लोकप्रियता

के छ, लगायतका विषयमा छलफल गरेर सीटको बाँडफाँट गरिनुपर्ने सो पार्टीका अर्का कार्यकारिणी सदस्य मनिष

सुमनले बताए ।

मनाड र मुस्ताडबाहेक ७५ वटा जिल्लामा आफ्नो संगठन

रहे काले सोही अनुसार पालिकाहरूमा सीट चाहिने नेता सुवेदीले बताए । गठबन्धनमा

रहे का दलहरूले जिल्ला जिल्लाबाट पार्टीगत रिपोर्ट

मगाएका छन् । सबैको रिपोर्ट आइसकेपछि त्यसैको आधारमा छलफल गरी तालमेलको खाका

तयार हुने उनले बताए ।

जसपासँग हाल ३६ वटा पालिकाको प्रमुख र ३३ वटा

उपप्रमुख छन् । त्यसै, २८ वटा वडाको अध्यक्ष र एक हजार २०२ जना सदस्यमा जितेका छन् । ती सीट उसले

संघीय समाजवादी फोरम पार्टीका नाममा जितेको हो ।

यद्यपि, तत्कालीन राजपा नेपालसँग एकीकरण गरी जसपा नेपाल गठन भइ सो पार्टीसमेत

विभाजन हुँदा तत्कालीन राजपा नेपालका कतिपय स्थानीय तहका पदाधिकारी जसपा नेपालमै रहेपछि स्थानीय तहमा जसपाको स्थान थप मजबूत देखिएको छ ।

बैशाख ३० आउन

स्थानीय निर्वाचन

३४ दिन बाँकी

प्रकाशक : आरती कापर
सम्पादक : अवधेश कामत
मो. ९८५११५४४०८
कार्यालय : जनकपुरधाम-१, भानु चौक
dailyjandhara2071@gmail.com
मुद्रण :- नव दुर्गा छापाखाना, जनकपुरधाम।

जनधारा

सम्पादकीय ...

अरुलाई कमाजोर होइन आफूलाई बलियो बनाऊ

वैशाख ३० गते हुने स्थानीय तहको निर्वाचनको तयारी राजनीतिक दलहरूले आ-आफ्नो तरिकाले गरिरहेका छन्। सबैले बढी भन्दा बढी स्थानीय तहमा आफ्नो पार्टी जितोस् भन्ने चाहना उनीहरूमा रहेको छ, हुनु पनि स्वाभाविक हो।

देशमा ७५३ स्थानीय तह रहेको छ। २०७४ सालको स्थानीय तहको निर्वाचनमा निर्वाचित भएका जनप्रतिनिधिहरूको पदावधि समाप्त हुँदैन। २०७४ सालका निर्वाचित भएका जनप्रतिनिधिहरूको कामकाजबाट जनताहरू असन्तुष्ट रहेका छन्। लगभग सबै स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिहरू मध्ये कुनै न कुनै जनप्रतिनिधिहरू भ्रष्टाचारको मुद्दामा मुछिएका छन् जो निश्चय पनि दुर्भाग्यको कुरा हो।

मुलुकको राजनीतिक दलहरू अहिले विभाजित भएका छन्। पार्टी विभाजनले पनि अहिलेको प्रमुख प्रतिक्षी नेकपा एमाले बलियो साबित भएको छ, पाँच दलीय सत्तागठबन्धनको मूल्यांकनमा। हो, पनि यो गलत पनि होइन। जसले गर्दा एमालेलाई कसरी कमजोर बनाउने तरिका पाँच दलीय गठबन्धन दलले खोजैछन्। उनीहरूले कहाँ-कहाँ एमाले मजबुत रहेको छ, भन्ने कुराको खोजी गर्दैछन्। जसको सर्वत्र आलोचना भझरहेको छ। गठबन्धनका नेताहरूले आफू कसरी बलियो हुने र जनताको मन कसरी जित्ने तरफ लाग्नुपर्छ। यदि एमाले नै जनताको रोजाइ छ, भन्ने सत्तागठबन्धनले चाहेर पनि एमालेलाई कमजोर बनाउन सक्नैन।

सत्तामा जानकै लागि पाँच दलले गठबन्धन गरेको कुरा जनताले राम्री बुझेको छ। सत्तामा पुगेर पनि उनीहरूले जनताको लागि केही गर्न नसकेको स्वयं जनताको आरोप छ। यस्तो अवस्थामा उनीहरू कसरी बलियो हुन सक्छ? उनीहरूले एमालेलाई कमजोर बनाउनुको सट्टा आफू बलियो बन्ने उपाय को खोजी गरे राम्रो हुने थियो।

अर्थात् भन्नु - देशको आर्थिक स्थिति दुरवस्थातिर धकेलिए छ। अर्थवित्तसम्बन्धी लेख, विचार पढ्दयो स्थिति निराशाजनक बुझिन्छ। विचार सुन्यो शुभसंकेत सुनिदैन। तथांक दिई सबै भन्दैछन् - आर्थिक अवस्था चिन्ताजनक छ।

हामीजस्ता जो अर्थका विद्यार्थी होइनौ र अध्येता पनि बनेनौ तर देशको समसामयिक विषयमा सतही भनियोस् कि संक्षिप्त जानकारी राख्न प यत्न गर्नेहरूसमेत विज्ञका मत सुन्दा, पढ्दा देश आर्थिक जोखिमको डिलसम्म पुगेको सहजै बुझन थालेका छौं।

अर्थवेताले दिने तथांक, राष्ट्र बैकले सार्वजनिक गर्ने मुलुकी आर्थिक चित्र र उपभोग्य सामग्रीको मूल्यले थिचिएका उपभोक्ताहरू पनि आर्थिक अवस्था खस्किए गएको अनुभूत गर्दैछन्।

यस्तो पृष्ठभूमिमा अर्थमन्त्रालय सम्बद्ध र सरकारी पक्षले पनि आर्थिक अवस्था सुदृढ रहेको दावा गर्न सकिरहेको छैन। अर्थात्,

सबै मिलाएर स्थिति खराबतिर जाई छ।

वैदेशिक विनियम संचिति ओरालो लागेको छ। करिब एक वर्षअघि वर्ष दिन धान्नसक्ने संचित विदेशी मुद्राले अहिलेसम्म आइपुगदा आधा वर्षलाई पनि धान्न गारो छ। आयातमा निर्भर बन्दै गएको हाम्रो अर्थतन्त्रमा अहिलेको आवस्थाले क्यै क्षमता घट्दै गएको स्पष्ट सन्देश दिएको छ।

यसअघि केही विज्ञ भन्ने - आयात चिन्ताको विषय होइन, यसले राजस्व (कर) वृद्धि हुन्छ, सरकारी ढुकुटी बढ्छ। तर, त्यसरी संकलित राजस्व आयातलाई नै अपुग भए त्यसको के अर्थ रह्यो र? अनुत्पादक विलासी सामग्रीमा राजस्वको ठूलो हिस्सा लगानी हुनुले उत्पादन बढाउने त होइन।

उत्पादनको कमी निर्यातको पनि कमी हो।

निर्यातले वैदेशिक व्यापार घाटालाई पूर्ति गर्ने हैसियत लिएन भने आयातमा एकोहोरो लगानीले अर्थ व्यवस्थालाई खोको बनाउने रहेछ। नेपालको आर्थिक दशा दिशा यतैतिर गएको बुझिन्छ, सुनिन्छ।

बुझेको कुरा संक्षेपमा भन्दा शोधनान्तर अवस्था पनि ओरालो लाग्ने नै भयो जब विनियम संचिति नै कमजोर छ भने। राजस्व संकलनको लक्ष्य पनि पूरा भएको छैन। त्यो लक्ष्यमा पनि घाटा हुने देखिए छ। आर्थिक वर्षको अन्त्यतिर आइपुगदा विकास, निर्माण खर्च अहिले सम्म बीस प्रतिशत हाराहारी पनि पुग्नसकेको छैन।

तीन खर्च हाराहारीको विकास र कममा बीस प्रतिशत पनि खर्च हुन नसक्नुको कारण राज्य ढुकुटीमा पैसा नभाएर हो कि खर्च गर्ने राज्य संयन्त्रकै क्षमतामा कमजोरी हो? पारदर्शी छैन। क्षमतामै कमी हो भने वर्षोको यो रोगको निदान र उपचार किन गरिएन?

राजस्वले चालु खर्च धान्न पनि हम्मे छ। विकास खर्च ऋण अनुदानमा 'परनिर्भर भइसक्यो। आर्थिक तरलताको कमी, बैंकिङ कारोबार शिथिल।' अर्थतन्त्र जोखिममा पुगेको लक्षण हुन् यी। यही पृष्ठभूमिमा डेढ महिनापछि आव० ०७९-८० को बजेट प्रस्तुत गरिनेछ। करिब तीन महिनापछि, नयाँ आर्थिक वर्ष लागु हुनेछ।

अर्थतन्त्र धान्ने को पर्यटन व्यवसायमा आएको हास र घट्दै गएको विप्रेषण रकम नै मुलुकको आर्थिक अवस्था विग्रनुमा मुख्य आन्तरिक कारण मानिएको छ। जब कि पर्यटन र विप्रेषणलाई आर्थिक मेरुदण्डजस्तै मानिएको हो।

यस घटनाले हामीले भर गरेको आर्थिक स्रोत कति अस्थिर, अनिश्चित र तात्कालिक रहेछन् भन्ने बुझायो। साथै भरपर्दो आर्थिक स्रोतको पहिचानसमेत जोहो गर्न

नसकेको भ्वाड पनि खोलिदियो। नेपालको राज्य संयन्त्र, सरकारी आर्थिक पक्ष र अर्थतन्त्र वेत्ताहरु करि अदूरदर्शी रहेछन् भन्ने पनि प्रमाणित भयो।

निश्चय पनि आन्तरिक कारणले मात्र नेपालले अहिलेको अवस्था बेहोर्नु परेको होइन, बाह्य कारण पनि थुपै छन्। छ वर्षअघि भुँडिचालोले थलिएको क्षमतालाई पुनःनिर्माण र पुनरुद्धार गर्न नभ्याउँदै दुई वर्ष सम्म व्यापक भएर अहिलेसम्म कोरोना देसानले चारैतर शिथिलता ल्याइदियो।

विश्वव्यापी महामारी कोरोनाले नेपाललाई पनि वेसरी थला पार्यो। ग्रहबन्दी जनजीवन र आर्थिक गतिविधि समेतलाई 'लकडाउन'मा पारेको कोरोना निरोधी भ्यक्सनेसनलाई अबैं लगानी गर्नुपर्यो। फलत: वैदेशिक रोजगारी शिथिलमात्रै होइन कि अवरुद्ध नै गर्यो, पर्यटक, पर्यटन उद्यम ठप भयो। बाँकी भरपर्दो अर्को आर्थिक स्रोत थिएन।

संसारभर फैलिएको कोरोनाले विश्वव्यापी आर्थिक गतिविधिलाई नै कमजोर पारिदियो। नेपालले अपेक्षा गरेको वैदेशिक अनुदान, सहुलियत ऋण र लगानी नै प्राप्त हुन सकेन। धायल आन्तरिक निजी क्षेत्रको लगानी क्षमता पनि खुम्खियो। यी सबै 'सिक्वेस' को परिणाम क्रमशः आइरहे छ।

हामीजस्तै पर्यटन र विप्रेषण मुख्य आर्थिक स्रोत भएको दक्षिण एसियाली मुलुक श्रीलंकामा जे भझरहेछ नेपाल पनि त्यही बाटोतिर धकेलिए गरेर को चेतावनी आइरहेछ। यी दुईवीच परिवेश फरक होला तर विश्वव्यापी आर्थिक सञ्जालमा बैरिएको वा अन्योन्याश्रित आर्थिक परनिर्भरता कायम भएको अहिलेको दुनियाँ एक अर्काको भरमा चलेको छ।

महामारी मानव निर्मित होइन

कुलचन् वाले

र त्यसको सीमा पनि छैन। त्यसको दुष्प्रभाव चारैतर फैलिने नै भयो। भयो पनि त्यही।

फरक आफ्नो सीमा, स्रोत र क्षमता बुझेर समयमै नेपाली राज्य संयन्त्र वा सरकारी पक्ष सजग वा सक्रिय भएन। जसको परिणाम थेरी नसक्नु हुनसक्छ। अहिले पनि सरकारी पक्षले अर्थतन्त्र बचाउने कुनै कारगर उपाय अवलम्बन गरेको सुनिएको छैन। तालुकदार अर्थ मन्त्रालय र मन्त्री निरुदेश्य, निर्सापाय साबित भएको छैन।

विलासी उपभोग्य सामग्रीमा रोक लगाइएको सुनिएछ, त्यो एउटा उपाय हुनसक्ला। अर्को सम्बन्धित निकायहरूबाट दुई दिन (शनिवार, आइतवार) विदा र सवारी साधनमा जोराविजोर प्रक्रिया लागु गर्न सुझाइएको छ। अप्रिय निर्णय हो तर केही महिनाको लागि नागरिकलाई विश्वासमा लिएर ती काम चाँडै लागु गर्दा हुने देखिन्छ।

यस्तो निर्णयले आयातमा केही कमी आउने र विदेशी मुद्रा संचितमा भार पनि घट्न जाने होला। त्यसअघि नागरिकलाई आर्थिक अवस्थाको पारदर्शी जानकारी र सरकारी पक्षबाट सहयोगको लागि अनुरोध गरिनु जायज देखिन्छ।

अहिले को आर्थिक संकेतले दरिलो प्रकृतिको आर्थिक स्रोत पहिचान र तिनको उत्पादन, उत्पादकत्व बढाउने नीति कार्यान्वयन गर्न दीक्षित गरेको हुनुपर्ने। जलस्रोत, जडिबुटी वा जंगल र कृषि नेपालको लागि दरिलो स्रोत बन्न सक्छन्। तिनमा लगानी र ध्यान केन्द्रित गर्नुले समस्या समाधान उन्मुख भइन्छ कि? भलै 'जब पर्यो राती तब ... ताती' भन्ने उखानजस्तै किन नहोस्। अन्ततः तात्त त ताती नि?

जोखिममा देशको.....

अहिलेको आर्थिक दुरवस्थाले प्रदेशको औचित्यमा प्रश्न गर्नेले थप उधिन्ने अवसर पाएका छन्। जो स्वाभाविक पनि हो। संघ, प्रदेश, स्थानीय तह (जिसस, पालिका र बडाहरु)। यी सबै तहको उपती (स्रोत) जनतासँग कर उठाउनु सिवाय केही देखिन्दैन। महांगीको भारले तथा थियो थप करको बोझ धानी नसक्नु भएको छ। जनता गरिबीतर धकेलाई छन्। पाँच वर्षको अनुभवले यी सबै तहको समान औचित्य साबित गरेको ठानिएको छैन। त्यसमाथि प्रदेश राज्यको औचित्य सकिएकै जस्तो छ र जिसस संरचना आवश्यक भए प्रशासनिक निकायमा सीमित राख्नुपर्छ।

भनिदैछ। केही राजनीतिक दल र व्यक्तिलाई भाग दिन र स्रोत दोहन गर्न बनाइएजस्ता प्रदेशहरु गठबन्धन सरकार बनेपछि त भन्त बोझिला बनाइएका छन्। भागवण्डा मिलाउन भन्नै दोब्बर संख्यामा मन्त्रालय थिएका छन्। काम न दाम मन्त्री थपिएसँगै कर्मचारी, सुरक्षाकर्मी, साधनस्रोत आदिमा खर्च चौगुना बढोतरी भएको छ। यो अवस्थाले प्रदेशको उपादेयता सिद्ध गर्दैन। यी सबैको वार्षिक खर्च जोडौं त? तथांकमा भनिदैछ - बेरुजु र अनियमितताले भुइँ छोडिसक्यो। मति सुधिए न गति सुधिने हो।

एकातिर आर्थिक दुरवस्था

अर्कोतिर धानी नसक्नु राज्य यन्त्रहरुको संरचनाले मुलुक थप अप्द्यारोमा पुगेको छ। स्थानीय तहको चुनाव नजिक छाँ, खर्च हुने तै भयो। समय घटिकै छ, अब पनि सुधार सुरु नगरे मरेर जाने पुस्ता त जाला भोलिको पुस्ता पनि बाच्चन पाउने, सक्नेछैन।

प्रदेश र जिससको संरचनामा पुनर्विचार आवश्यक देखिएको छ। प्रदेशविरुद्ध होइन तर प्रदेशहरु कि त आत्मनिर्भर हुन सक्नुपर्यो वा खारेज हुन मञ्जुरी दिन पर्यो। देश, जनताको बोझ हुनु भएन। 'धान छैन भने ओखलको के काम'?

(साभार : बाह्यिकी)

चार दिवसीय चैती.....

बुधवार राती धुमधामका साथ खरना विधि गरिएको छ। चैती छठ पर्व धनुषाको जनकपुरथाम, महोत्तरीको जलेश्वर, मटिहानी, सुगा, गौशाला, पिपरा, सम्सी, बाँद्वास लगायत अन्य सहरी एवम् ग्रामीण क्षेत्रमा रहेको विभिन्न पोखरी, तलाउ तथा जिल्लाको प्रसिद्ध नदीहरु विग्नी, रातो मरहा, जड गहा, अड्से नदी तथा नहरको किनारमा धार्मिक विधिपूर्वक मनाउने गरिएको छ।

सत्य, अहिंसा प्रति मानवको सुच बढाउने र सबै जीव प्रति सहानुभूति राखन अभिप्रेरित गर्नु यस पर्वको विशेषता रहेको छ। सूर्य उपासना परम्पराको मोहक पद्धति मानिएको संसारमा यही एक यस्तो पर्व हो जसमा अस्ताउन्दो र उदाउन्दो सूर्यको पूजा गरिन्छ। पारिवारिक सुख, शान्ति, समृद्धि, शारीरिक कल्याण, रोगवाट मुक्ति तथा विभिन्न मनोकृष्णा पूरा होस् भन्ने उद्देश्यले श्रद्धापूर्वक मनाइने छ ठ पर्वका अवसरमा पोखरी, नदी, तलाउ र जलाशयमा श्रद्धालु भक्तजनको भीड लाग्ने गर्दछ।

चार दिनसम्म मनाइने यस पर्वको पहिलो दिन मङ्गलवार व्रतालुहरुले नहा खा अर्थात् नहाएर खाने गर्दछ अर्थात् जीउ चाह्याउने काम गरेका छन्। त्यस्तै पर्वको दोस्रो दिन बुधवार खरना विधि गरेका छन्। खरनाका दिन व्रतालुहरुले दिनभर उपवास निराहार बसेर राती छठ देवतालाई आगमनको निम्तो दिवै कूल देवताको पूजा गर्नेछन् र राती अरवा अरवाइन (विना नुन हालेको) खानेकुरा

खाने चलन छ।

त्यस्तै पर्विका दिन विहीबार साँझ गर्दै र चामल ओखल, जाँतो वा ढिकीमा कुटान-पिसान गरी सोबाट निस्केको पीठोबाट बनाइएका विभिन्न गुलियो खाद्य सामग्री ठकुवा, भस्वा लगायत लोकगीत गाउँदै निर्धारित जलाशय नजिक बनाएको छठ घाटसम्म पुनेछन्। पर्विका दिन व्रतालुहरुले सन्ध्याकालीन अर्धका लागि पानीमा पसरे सूर्य अस्ताउन्जेलसम्म अस्ताउन्दो सूर्यलाई आराधना गर्दै दुवै हन्केलामा पिठार र सिन्दूर लगाएर अक्षता फूल हालेर अन्य अर्ध्य सामग्री पालोपालो गरी अस्ताचलगामी सूर्यलाई अर्ध अर्पण गर्नेछन्।

त्यस्तै त्यसको भोलिपल्ट शुक्रवार एकाविहानै पुनः छठघाटमा पुरी जलाशयमा पसरे अधिल्लो दिन गरेको क्रम दोहोर्याई प्रातः कालीन उदाउन्दो सूर्यलाई अर्ध्य दिई छठ पर्व सम्पन्न गर्नेछन्। महाभारतका अनुसार द्रोपदीसहित पाण्डवहरु अज्ञातवासमा रहेंदा उत्तर गुप्तावास सफल होस् भनी सूर्यदेवलाई आराधना गरेका थिए। उत्तर समयमा पाण्डवहरु मिथिलाको किरात राजाका क्षेत्रमा वास बसेको उल्लेख छ। लोक कथनबमोजिम सोही समयदेखि छठ मनाउने परम्पराको थालनी भएको हो। सूर्य पुराणअनुसार सर्वप्रथम पत्नी अनुसुइयाले छठ ब्रत गरेकी थिइन्। फलस्वरूप उनले अटल सौभाग्य र पति प्रेम प्राप्त गरिन् र त्यही बेलादेखि छठ गर्ने परम्पराको सुरुआत भएको तथ्य उल्लेख छ। धार्मिक आस्थाका

साथसाथै सामाजिक सद्भावका रूपमा समेत विकसित छठ पर्व हिन्दूको सँगसँग मुस्लिमहरुले पनि मनाउने गर्दैन्। यस पर्वमा चढाइने पदार्थको सङ्ख्या ७० पुन्याउनुपर्छ तर चढाउने सामग्री ठकुवा, भस्वा लगायत लोकगीत गाउँदै निर्धारित जलाशय नजिक बनाएको छठ घाटसम्म पुनेछन्। पर्विका दिन व्रतालुहरुले सन्ध्याकालीन अर्धका लागि पानीमा पसरे सूर्य अस्ताउन्जेलसम्म अस्ताउन्दो सूर्यलाई आराधना गर्दै दुवै हन्केलामा पिठार र सिन्दूर लगाएर अक्षता फूल हालेर अन्य अर्ध्य सामग्री पालोपालो गरी अस्ताचलगामी सूर्यलाई अर्ध अर्पण गर्नेछन्।

त्यस्तै त्यसको भोलिपल्ट शुक्रवार एकाविहानै पुनः छठघाटमा पुरी जलाशयमा पसरे अधिल्लो दिन गरेको क्रम दोहोर्याई प्रातः कालीन उदाउन्दो सूर्यलाई अर्ध्य दिई छठ पर्व सम्पन्न गर्नेछन्। महाभारतका अनुसार द्रोपदीसहित पाण्डवहरु अज्ञातवासमा रहेंदा उत्तर गुप्तावास सफल होस् भनी सूर्यदेवलाई आराधना गरेका थिए। उत्तर समयमा पाण्डवहरु मिथिलाको किरात राजाका क्षेत्रमा वास बसेको उल्लेख छ। लोक कथनबमोजिम सोही समयदेखि छठ मनाउने परम्पराको थालनी भएको हो। सूर्य पुराणअनुसार सर्वप्रथम पत्नी अनुसुइयाले छठ ब्रत गरेकी थिइन्। फलस्वरूप उनले अटल सौभाग्य र पति प्रेम प्राप्त गरिन् र त्यही बेलादेखि छठ गर्ने परम्पराको सुरुआत भएको तथ्य उल्लेख छ। धार्मिक आस्थाका

**रुख रोपौं, बन जंगल जोगाओं ।
चुरे क्षेत्रलाई खडेरी हुनबाट
बचाओं ।**

**डिमिजन वन कार्यालय,
रौतहट**

अन्तर्राष्ट्रिय

रुससँग गठबन्धन नगर्न भारतलाई अमेरिकाको चेतावनी

एजेन्सी। रुससँग गठबन्धन नगर्न भारतलाई अमेरिकाको चेतावनी वासिङ्टन। अमेरिकाले रुससँग गठबन्धन नगर्न भारतलाई चेतावनी दिएको छ। रुसले युक्रेनमा आक्रमण गरे पछि रुससँग निकट रूपमा साझेदारी नगर्न भारतलाई अमेरिकाले चेतावनी दिएको राष्ट्रपति जो बाइडेनका शीर्ष आर्थिक सल्लाहकारले बताए।

हवाइट हाउस ने सनल इकोनोमिक काउन्सिल डाइरे क्टर ब्रायन डिजले भारतको रुससँग थप स्पष्ट रात्री तर र परिणाम महत्वपूर्ण र दीर्घकालीन हुने चेतावनी दिएका हुन्। भारत सरकारलाई हाम्रो सन्देश यो छ कि रुससँग थप स्पष्ट रात्री तर र परिणाम महत्वपूर्ण र दीर्घकालीन हुनेछ, डिजले भने। आक्रमणको सम्बन्धमा चामल मात्र चढाए पनि देउता प्रसन्न हुने जनविश्वास राफ्हूरु

निराश भएको पनि उनले बताए। आयात बढाउन भारतको हितमा छैन भन्ने स्पष्ट गरेको बताएकी थिइन्।

भारतले रुसमाथि प्रतिबन्ध लगाउन अस्वीकार गरेको छ। ब्लुमर्बर्गका अनुसार एसियामा चीनलाई टक्कर दिने देशका रूपमा अमेरिकाले हेरेको भारत रुसी हातियारको सबैभन्दा ठूलो आयातकर्ता हो।

शहिदनगर नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यलय

यदुकुहा, धनुषा

२.न प्रदेश, नेपाल

बोलपत्र आव्हानको सूचना

प्रथम पटक प्रकाशित मिति :- २०७८/१०२

यस कार्यालयबाट चालु आ.व.०७८/७९ मा तपसिलमा उलेखित योजनाहरुको निर्माण कार्य ठेक्कावाट गराउनु पर्ने भएकाले नेपाल सरकारबाट इंजाजत पत्र प्राप्त योग्य निर्माण व्यवसायीहरूबाट निम्न शर्तहरुको अधिनमा रही रीतपूर्वको शिलबन्दी बोलपत्र आव्हान गरिएको छ।

सर्तहरु :

- बोलपत्र फाराम प्रथम पटक सूचना प्रकाशन भएको मितिले १५ (पन्थी) औ दिन भित्र यस कार्यालयको राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक जनकपुर मा रहेको स्वाता नं. १२२०१००३०१००१० मा रु.१०००/।। रु. एक हजार मात्र, पछि फिता नहुने गरी। जम्मा गरेको सक्कल भौचर वा नगदै बुमाई नगदी रसिद साथ निविकरण भएको ठेक्का इंजाजत पत्र तथा स्थायी लेखा नम्बर (PAN) र न्याट दर्ता प्रमाण पत्रको प्रतिलिपि निवेदन साथ पेश गरी कार्यालय समय भित्र खारिद गर्न सकिने छ।</

